

на ромите и тяхното противопоставяне на българския народ, за неговия бит и култура. В същото време те са против обвързването на циганското население, с която и да е отделна обществено-политическа и особено пък партийна сила. За тях новият съюз трябва да защитава общоромските интереси, а не интересите на една или друга партийно-политическа групировка в страната и сред самите роми.

Обръщам внимание на този съюз, тъй като в много отношения той стана повод и причина за “горещите спорове” между циганите при всичките им последвали опити за създаване на единна ромска организация в България. Струва ми се, че именно този съюз пръв показва наличието на “дясно” и “ляво” разделение сред нашите цигани. В някои от работните варианти на своите документи “левите” открито искат сплотяване на циганите около БКП и идеите на социализма и комунизма, борба за ценностите и нормите на “демократическия социализъм”. При “десните” пък е точно обратното, - те тотално отричат всичко позитивно в живота на циганите в условията на социализма, квалифицират последния като “геноцид” и “ад” за ромите, и други такива.

Пропагандата на “десния завой” сред ромите у нас бе подета в началото най-вече от ония активисти в Сливен, които се манифестираха като ревностни поддръжници на М. Романов. По това време сред ромите в столицата М. Романов нямаше особено влияние, не се радваше на достатъчно доверие, тъй като доста бързо и лесно разкри “дясната” природа на политическата си ориентация и аспирации. На неофициални разговори с лидерите на софийските цигани му бе зададен изрично сления въпрос: “На коя страна е той и на къде ще води ромската организация, ако я оглави - за социализъм и с БКП ли или против тях?” Тогава М. Романов няма доблестта да разкрие истинското си идейно-политическо верую и избегна да даде пряк и ясен отговор на така зададения му въпрос. Така, при наличните по онова време настроения и убеждения, той изгуби в голяма степен доверието на софийските цигани, на което временно се радваше.

Разделението на циганите, особено в техните лидерски среди, стана очевиден факт. Затова и М. Романов и кръгът около него трябваше да бързат и да организират всеобща